

I

ANNALES ECCLESIASTICI.

JESU CHRISTI
ANNUS
820.

PASCHALIS PAP.
ANNUS
4.

LUDOVICI
LEONIS ARMENI
7. IMP.
7.

I.

HRISTI Redemptoris annus agitur octingentesimus vigefinus Indictione decimertia, idemque persecutiois Leonis Armeni annus septimus, idemque novifimus, sed omnium acerbissimus, ut docent litterae Theodori Studite ad Naucratium, cum ab Imperatore mortis rescriptum opperiretur, quæ sic se habent :

(a) Theod. l. 2. ep. 71. Cod. Col.
Invalescit magis persecutio .
Serius ad te scripsi, frater charissime, sed quia ferverit etiam persecutio, plague, vincula, carceres, sic eo, qui nos detinet, spirante furoris & minarum, & hic & illuc invento pios comprehendant, ac divexane. Qui quidem in ur. Ann. Eccl. Tom. XIV.

PAGIUS SÆC. IX. ANNO PERIODI GRÆCO-ROMANÆ 6313.

○ 17. AG. D 4. P. 8. April. Indict. 13.

JESU CHRISTI 820.

PASCHALIS PAPAE 4.

LUDOVICI IMP. 7.

MICHAELIS BALBI IMP. 1.

I.
A. C. 820. A Num. I. ad IX. Est hic annus sextus persecutiois Leonis Armeni, idemque novifimus, non vero septimus, ut habet Baroniūs num. I. indeque quod num. V. & seqq. de Barda Patricio Imperatoris cognato, & Orthodoxorum hoste infenissimo narrat, contigit anno DCCCXIX. Ignatius enim in Vita Sancti Nicephori Patriarchæ Constantinop. n. LXXII.

bem profligans (ibi enim nunc agit) dicere non dubitavimus : Rogabo Imperatorem, ut mecum ducamus regium ministerium, qui aut capite penitus obrivnet, aut lingua ascindat. Nescimus an verba ad exitum pervenerint. Ob hanc vero causam nos omnia disponimus, conjecturam ex alio etiam capentes, hominis scilicet perveritate, & concurso Episcoporum, quandoquidem adiunt, ut fertur, quo tale aliquid perficiatur. Minister vero timore & metu percussus (graves enim minas antea impius intentarat, morte proposta, si vel levissimi errati reus foret) chartam, & atramentum nobis dare omnino reformidavit. Hinc tarditas. Accessit ad impedimentum, quod audieram te ex carcere eductum esse. Sed & Sardensem

A (qua-

refert, Leonis Imp. Ministros, cum Sanctum Patriarcham e Monasterio Boni ad Insulam Preconcessum transfere vellent, uos esse opera ejusdem Bardæ, atque Bardam itaque Leonis confirinium & familiariissimum ad Nicephorum destinant, cui consensu nave ad locum deducunt, cum sedisset in Cathedra, & magnum Antisitem coram eo sui litigiosi satellites, ne minima quidam reverentia signa ad amabilem Viri sacri ostendit aduentum ; sed proberibialis illius admonitionis oblitus rationem, qua sapienter ju bennus ad canitatem competitum affurgere, ve lut sedi sua fixus barebat. Is porro elatos juvenis animos intuens, nihil aliud nisi unum hoc illi acclamavit. O bone Barda ! ex alienis calamitatibus, tuas ipso pro eo ac decet, ferre noveris ; coequo disto se trahentibus, que vellent, ducre permisit. O perspicacissimam & laudissimam munditatem ! qua longe essent prope aduentum, ac futura presenibus connectentem. Haud enim alatum juvenem ultio attigit, sed QUADRIENNII FERE SPATIO subsecuta es